

HANUŠOVSKÝ HLAS

Infolist Rímskokatolíckej farnosti Nanebovzatia
Panny Márie Hanušovce nad Topľou - 03/2020

**Miestom svätosti je Boží svet,
do ktorého a vstupuje vierou.
Mimo neho je svätosť nemys-
liteľná.**

KEdY a KdE Má SVäToŠŤ ZmYSeL?

Zamyslenia nad exhortáciou Gaudete et exsultate, 2. Časť: body 3 – 4; 6;

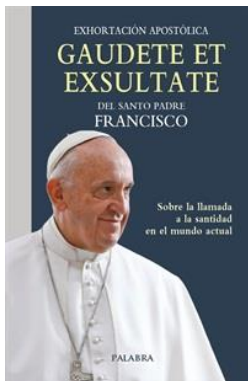
Svätosť nemá zmysel mimo Boha a Božieho sveta. Pápež nám vysvetľuje, že svätosť žijeme – a sme k nej motivovaní – v spoločenstve Cirkvi, pretože „Bohu sa zapáčilo posväcovať a spasíť ľudí nie každého osve, bez akéhokoľvek vzájomného spojenia, ale vytvoriť z nich ľud, ktorý by ho pravdivo poznal a sväto mu slúžil“ (GE 6, Lumen gentium 9). A to nielen tej pozemskej, ale aj v jeho už spasenej, čiže zbožstenej a v Bohu oslávenej časti: „sme „obklopení oblakom svedkov“ (Hebr 12, 1), ktorí nás povzbudzujú, aby sme sa nezastavili na ceste a pobádajú nás, aby sme kráčali až do cieľa“ (GE 3).

Mimo Boha a mimo tohto Božieho sveta je svätosť nemysliteľná, neuskutočniteľná a zbytočná. Bez Boha je drvivá väčšina

toho, čo znamená byť svätým nemožná:

Sami nedokážeme prekročiť hranice a obmedzenia tohto stvoreného sveta. Sami sa nijako nedokážeme zbožštiť. Nevieme sa urobiť ani večnými, ani vše-

mohúcimi, ani vševediacimi, ani všadeprítomnými ani nijakými inými. Tak ako loď nemôže plávať na suchu, tak ako huslista nič nezmôže bez huslí, tak svätosť je úplne nemožná a nepredstaviteľná mimo Boha a mimo Jeho Božieho sveta, ktorým je Cirkev, spoločenstvo svätých.

Jediné, čo by zo svätosti bolo ako tak možné aj bez Boha, je jej morálna stránka: Mohli by sme sa rozhodnúť, že aj bez Boha budeme dokonalí ľudia, najlepší, akí dokážeme byť – lenže bola by to už len dokonalosť pozemská a ľudská, nie tá nádherná a všetko prevyšujúca božská, ktorú nám daroval Boh a ku ktorej nás volá. Mohli by sme sa tiež rozhodnúť, že budeme za každých okolností dobrí ľudia, dokonca že budeme konať podľa slov Písma, ktoré vraví, že máme dávať život jeden za druhého (1Jn 3,16), všetko znášať a pretrpieť (1Kor 3,4-7), neodporovať zlému zlom, ale nastaviť druhú tvár a k ukradnutej košeli pridať aj kabát (Mt 5,39-42). Ale prečo by sme to mali robiť? Aký zmysel by to vo svete bez Boha malo? Či bohatí, mocní, slávni a podľa sveta úspešní ľudia nie

sú tí, ktorí sa správajú opačne? Hlava cirkvi Satanovej v Česku Jiří Walter hovorí: „Medzi satanistami je mnoho významných ľudí – umelcov, politikov, vedcov a iných géniov, ktorí sa stali slávnymi len vďaka tomu, že šli tvrdo, nekompromisne, egoisticky za svojím cieľom, že nedbali na spoločenské a morálne konvencie a tabu.“ Bývalý satanista, dnes kresťan Benedict Atkins dodáva: „Väčšina satanistov verí na podniknutie všetkého, čo je v ich silách na to, aby vyžmýkali od života to, čo chcú.“ Nemusia sa priamo hlásiť k satanizmu – ale nevyznáva väčšina ľudí práve toto? Dokonca možno väčšina formálnych kresťanov – hoci aj v akejsi forme „umierneného a slušného“ ale stále sebeckta? Nie je práve toto návod na to, ako žiť vo svete bez Boha? Možno by ste povedali: Nie, oplatí sa aj bez Boha byť človekom podľa Evanjelia, pretože nám to dá dobrý pocit z toho, akí sme a ako žijeme – ale sami vieme, že to tak nie je. Preto tak nikto nežije. Povedia vám na to: Rovnaký a možno ešte mocnejší „dobrý pocit“ môžem zažiť aj z toho, keď zvíťazím, keď porazím konkurentov, nepriateľov, môžem mať dobrý pocit z moci, ktorú som si vydobyl, zo slávy, ktorú som získal, z bohatstva, ktoré som nazhromaždil, z diel, ktoré som vykonal... Nie. Svätosť je nielenže bez Boha a mimo Boha nemožná, ona je bez Boha a mimo Božieho sveta nelogická. Vo svete bez Boha nedáva svätosť žiaden zmysel. Skôr prekáža a škodí. Preto ľudia sveta nie sú svätí. Preto svetské knihy o úspechu a šťastnom svetskom živote nevyučujú svätosť. Preto ľudia – dedičným hriechom pripravení o Boha a život s Ním – nie sú od prírody svätí, ale hriešni, zlí a sebeckí. Ako zo svojich skúseností hovorí dobrodruh a horolezec Reinhold Messner: „Ludia nie sú svojou náturou milosrdní samaritáni... Keby som sa vo východnom Tibete ocitol bez jedla a bez peňazí [odkázaný na ich pomoc], je celkom možné, že by mi na to povedali len: „To je tvoj problém“ – a nechali by ho tam tak.“

Aby sme mohli byť svätí – čiže zbožštení, čiže spasení – musíme začať žiť s Bohom, so skutočným živým Bohom. A aby nám svätosť, áno, aj ako kresťanom, začala

dávať zmysel, musíme najprv vojsť do Božieho sveta, ktorým je práve ono biblické a pápežovo spoločensvo svätých. A ako doň vojsť? Vierou!

Na lepšie pochopenie si to predstavme takto: *Ste so skupinou ľudí stratení uprostred džungle. Kričíte na nich: Musíme vstať a ísť, nemôžeme tu ostať! A oni na to: Kam by sme šli? Je to aj tak zbytočné! Sme stratení! Nemáme kam ísť! A vy na to: Kus odtiaľto je drevorubačská osada, tam sa zachránime! Oni na to: A ako to vieš? Bol si tam? Videl si ju? A vy: Nie, ale mám mapu a na tej je to zakreslené! Ak teda uveríte mape, vydáte sa na cestu. Sprvu nemáte nič, než vieru v ten kus papiera. Časom sa objaví nejaké znamenia – tu vyhasnuté ohnisko, tam polozborený drevorubačský zrub. Potom vám nad hlavou preletí lietadlo. Časom je tých znamení stále viac. Jedno z lietadiel vás zbadá a zhodí vám správu kadiaľ ísť. Po čase džungľa redne... v diaľke uvidíte dym... potom osadu... potom do nej vojdete – a ste zachránení!*

S Božím svetom je to podobne. Najprv máme len *mapu* – Božie slovo a učenie Cirkvi o tom, že Nebo, miesto nášho zbožštenia i samotný Boh existuje. Ak uveríme, objaví sa prvé znamenia. najprv tie minulé – životy a skutky ľudí, ktorí cestou išli pred nami – čiže svätých – i znamenia, ktoré Boh konal ich rukami. Potom aj my začneme zakúšať prvú skúsenosť – prvé závaný Ducha, prvé znamenia a Božie skutky,... potom zážitky Božieho života a uzdravenia v nás... Časom budú tieto skúsenosti stále hojnejšie a Božia blízkosť a prítomnosť stále silnejšia a hmatateľnejšia. Potom sa pred nami v kontemplácii rozprestrie Nebo a nakoniec, keď „*keď sa tento stánek - náš pozemský dom rozpadne*“ (2 Kor 5,1), doň už svätí a zbožštení konečne plne vojdeme.

Už teda chápeme, prečo sv. Terézia Avilská považuje rozjímavú modlitbu a rozjímanie všeobecne za vstupnú bránu na túto cestu do Neba, či prečo autor

Oblaku nevedenia vysvetľuje, že bez základov, vybudovaných rozjímaním, nedospějeme ani ku skúsenosti kontemplácie, čiže nazerania? Rozjímaním sa totiž začína naše štúdium *mapy*, čiže Božieho slova a prvých *znamení*, čiže svedectiev tých, ktorí Kristovou úzkou cestou kráčali pred nami. Rozjímanie nám odhaľuje kam ideme, čo je to za „miesto“, na ktoré nás Boh volá a kde na nás čaká spása a záchrana, ale aj to kde sa v tejto chvíli my sami nachádzame, kadiaľ vedie pre nás cesta k tomuto Božiemu cieľu a čo nás na nej prinajmenšom spočiatku čaká. A popri tom sa v našom srdci rozplameňuje túžba po tomto obrovskom Božom Dare, Dare Svätosti. Stále viac

totiž rozumieme, že svätosť naozaj nie je bremeno, ale oslobodenie. Že to nie je zrieknutie sa niečoho, ale naopak, ohromné obdarovanie. Nie to nie je nič upäté a smutné, ale je to explózia, výbuch radosti a voľnosti a veľkého blaha. A hlavne – žiadna vymyslená ilúzia, ale hmatateľná realita! A čím viac tomuto Božiemu Daru rozumieme, tým viac po ňom túžime a dychtíme – až nakoniec vskutku prekonáme svoj strach a vydáme sa vážne na cestu, ktorú nám Božia mapa odhalila, „*obklopení, usmerňovaní a vedení Božími priateľmi*“ a sám „*zástup Božích svätých ma chráni, pomáha mi a nesie ma.*“ (GE4).

Program bohoslužieb od 03.02.2020 – 09.02.2020

	<i>liturgický kal.</i>	<i>miesto</i>	<i>čas</i>	<i>úmysel</i>
Pondelok 03.02.	<i>Svätého Blažeja, biskupa a mučeníka</i>	Babie	17:00	+ Ján Marcinko
		Radvanovce	17:30	ZBP Mária a Milan
		Hanušovce	18:00	+ Mikuláš
Utorok 04.02.		Pavlovce	17:30	ZBP Marián
		Hanušovce	18:00	+ František, Mária
Streda 05.02.	<i>Svätej Agáty, panny a mučenice</i>	Radvanovce	18:15	ZBP Marek a Karin
		Hanušovce	18:00	ZBP Mária s rod., Agáta
Štvrtok 06.02.	<i>Svätého Pavla Mikiho a spoločníkov, mučeníkov</i>	Medzianky	17:30	+ Ján
		Hanušovce	18:00	ZBP a potrebné milosti pre Marianu
Piatok 07.02.		Radvanovce	17:00	+ Pavol, Ján
		Pavlovce	18:00	+ členov ruž. bratstva
		Babie	17:00	+ Viliam Harčarik
		Hanušovce	18:00	+ Ján
Sobota 08.02.		Radvanovce	18:00	ZBP Gabriela
		Hanušovce	18:00	ZBP Dávid
Nedeľa 09.02.	<i>5. nedeľa v cezročnom období</i>	Hanušovce	07:30	+ Jozef Sulinský
		Babie	09:00	Za farnosť
		Pavlovce	09:00	ZBP František, 60. rok života
		Medzianky	10:30	ZBP pre členov ruž. bratstva
		Hanušovce	10:30	ZBP Mária Knašinská

Program bohoslužieb od 10.02.2020 – 16.02.2020

	<i>liturgický kal.</i>	<i>miesto</i>	<i>čas</i>	<i>úmysel</i>
Pondelok 10.02.	<i>Svätej Školastiky, panny</i>	Babie	17:15	ZBP Anna s rod.
		Hanušovce	18:00	+ Anna, Andrej Eštok
Utorok 11.02.		Pavlovce	06:30	ZBP Jozef
		Hanušovce	07:00	+ Jaroslav Farbár
Streda 12.02.		Radvanovce	17:15	+ Anna a Michal Mogiš
		Hanušovce	18:00	Štefan, Elena
Štvrtok 13.02.		Medzianky	17:15	+ Juraj, Andrej
		Hanušovce	18:00	+ Anna
Piatok 14.02.		Pavlovce	17:15	ZBP Jakub a Ema
		Hanušovce	18:00	ZBP Ondrej, Jozef Pasternák
Sobota 15.02.		Radvanovce	16:30	ZBP Ján
		Medzianky	17:15	Za farnosť
		Hanušovce	18:00	+ Ján Varga
Nedeľa 16.02.	6. nedeľa v cezročnom období	Hanušovce	07:30	Zbp Anna, Anna
		Babie		ZBP Anna Sabolová 50. rok. života
		Pavlovce	09:00	ZBP Pavol
		Hanušovce	10:30	ZBP Jozef

Štatistika z farnosti – Január

Do spoločenstva Cirkvi sme prijali: Kristína Furindová, Lukáš Husák, Damián Cina

Sviatosť manželstva uzavreli: Ing. Lukáš Pavlík a Mgr. Barbora Daňková

Do večnosti nás predišli: Pavol Vozár

Hanušovský hlas – Infolist Rímskokatolíckej farnosti Nanebovzatia Panny Márie
Vydavateľ: Rímskokatolícky farský úrad Hanušovce nad Topľou, Štúrova 13, 09431
Adresa na zasielanie príspevkov: hanusovskyhlas@gmail.com